

Bersiap

Liesbeth Zegveld maakt te veel los

31/10/13
AD

In het interview met advocate Liesbeth Zegveld (AD 28-9) lees ik dat zij het geweldig vond om de regering op de knieën te krijgen. Ze gaat er prat op, maar ze heeft zich niet gerealiseerd dat ze oude wonden open haalt bij families en nabestaanden die de Bersiap-periode hebben meegemaakt. Ze weet niet wat het betekent als zo'n bende gewapende, luid schreeuwende Indonesiërs door je straat komt en je je afvraagt hoe dat afloopt. Je hebt niets om je te verdedigen. Zij zijn door het dolle heen en maken je net zo gemakkelijk ter plaatse af. Ik heb die periode meegemaakt. De hele straat is opgehaald en naar de beruchte Simpangclub gebracht. In dit gebouw hebben de pelopors zich beestachtig gedragen. Velen hebben dat met de dood moeten bekopen. Wij werden naar de gevangenis Kalisosok gebracht waar we spitsroeden moesten lopen. Er stonden twee rijen Indonesiërs gewapend met bamboe speren en zwaarden. De gevangenisdeur grensde aan een grasveld. We hebben elkaar bij de hand genomen en gezegd 'rennen'. We hebben de gevangenis bereikt, maar anderen hebben het niet gehaald. De advocate zou zich eens in die situatie moeten verplaatsen. Kijk eens naar de reportage van Pia van der Molen of op de site Tranendal.nl.
A. van Middelkoop, Culemborg.

Bianca Kas, Loenen.

Bersiap

10/10/13

Eindelijk een advocaat die voor ons opkomt

'Liesbeth Zegveld maakt te veel los' (Brieven 3-10). Jammer dat briefschrijver Van Middelkoop er niet trots op is dat er eindelijk een advocaat opkomt voor slachtoffers die voor terrorist, extremist en rampokker zijn uitgemaakt. Het is onjuist om Zegveld te verwijten dat zij te veel losmaakt. Er is te lang gezwegen, uit angst dat de doos van Pandora openging, zoals Kamerlid Ten Broeke ooit zei. Voor ons duurde de verschrikking niet van 1945 tot 1949, maar 350 jaar. Kinderen moesten toekijken hoe vaders werden geëxecuteerd. Slachtoffers werden eerst vastgebonden met kettingen, gemarteld en tentoongesteld. In sommige opzichten deden Nederlanders niet onder voor Duitsers en Japanners. Als onderdrukker heeft Nederland ook mensenrechten geschonden. Niet voor niets is in 1973 met voorbedachten rade een wet aangenomen waarin staat dat oorlogsmisdaden tijdens de Duitse bezetting niet verjaren, maar wel die tijdens de politionele acties zijn gepleegd.
Jeffry Pondaag, stichting Komitee Utang Kehormatan Belanda.